

Ένα διαφορετικό σοκολατένιο αβγό

Μια φορά κι έναν καιρό στο γνωστό ζαχαροπλαστείο «Donuts», που βρίσκεται σε μια όμορφη γειτονιά της Νέας Κίου, όλα ήταν έτοιμα για τη μεγάλη γιορτή, το Πάσχα!

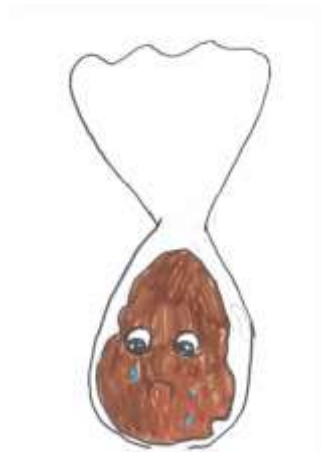
Ο κύριος Άγγελος, ο αγαπητός σε όλους ζαχαροπλάστης, γέμισε το ζαχαροπλαστείο με μοσχομυριστά κουλούρια, λαχταριστά τσουρέκια και πολλά, πανέμορφα, σοκολατένια, πασχαλινά αβγά! Υπήρχαν αβγά όλων των ειδών: μεγάλα, μικρά, με σοκολάτα γάλακτος, μαύρη ή λευκή σοκολάτα, καραμέλα, πραλίνα, φράουλα, μπισκότο, μπανάνα, πορτοκάλι και οποιαδήποτε άλλη γεύση μπορούσε κανείς να φανταστεί.

Όλα ήταν πεντανόστιμα, είχαν παιχνίδι έκπληξη μέσα τους και εντυπωσιακά περιτυλίγματα. Όποιος έμπαινε στο ζαχαροπλαστείο έμενε με το στόμα ανοιχτό βλέποντας αυτά τα μοναδικά περιτυλίγματα. Πολύχρωμα, με σχέδια, με πασχαλινά διακοσμητικά πάνω τους, με μοναδικές, χρωματιστές κορδέλες!

Όλα εντυπωσιακά, εκτός από ένα. Ένα αβγό διαφορετικό από τα άλλα. Ήταν τόσο διαφορετικό, σχεδόν αδιάφορο. Τοποθετημένο στην άκρη του ραφιού κανείς δεν του έδινε σημασία. Άλλωστε είχε απλά ένα διάφανο περιτύλιγμα και ήταν σε πολλά σημεία λιωμένο και ραγισμένο.

Τα υπόλοιπα αβγά έλαμπαν πάνω στο ράφι και οι πελάτες δυσκολευόντουσαν να διαλέξουν ποιο να αγοράσουν τελικά.

Η Μεγάλη Εβδομάδα έφτασε και οι πελάτες σχημάτιζαν ουρές έξω από το ζαχαροπλαστείο του κύριου Άγγελου. Πολλές φορές η ουρά έφτανε μέχρι το Δημοτικό σχολείο!

Τα αβγά άρχιζαν τότε να κοκορεύονται για το ποιο είναι το πιο εντυπωσιακό:

-Είμαι το πιο ωραίο αβγό, γιατί είμαι πρώτο στη βιτρίνα και όλα τα παιδιά εμένα θα δουν πρώτα και θα θέλουν να με αγοράσουν, είπε το ένα αβγό.

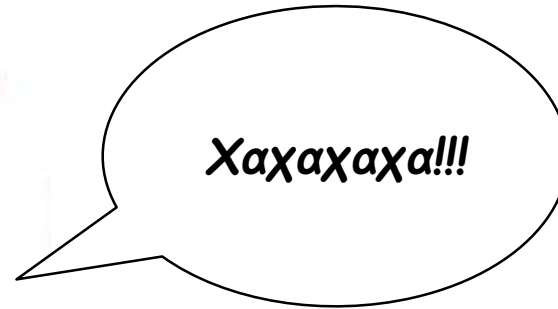
-Εμένα θα αγοράσουν, γιατί είμαι και το πιο ακριβό και έχω και γεύση μπισκότο που αρέσει σε όλα τα παιδιά, είπε ένα άλλο.

-Τι λέτε; Εγώ είμαι το μόνο ολόχρυσο αβγό και έχω πολλές γεύσεις μαζί! Εμένα θα αγοράσουν φυσικά, είπε ένα άλλο αβγό πιο δίπλα.

-Δεν είσαι και από αληθινό χρυσό, εγώ όμως έχω όλα τα χρώματα πάνω μου οπότε όλα τα παιδιά θα με θέλουν, πετάχτηκε ένα ακόμα αβγό!

-Εσείς όλα που τσακώνεστε μια χαρά είστε! Κοιτάξτε αυτό το ραγισμένο και λιωμένο αυγό στη γωνία! Είναι τόσο άσχημο που σίγουρα κανείς δε θα θέλει να το αγοράσει, σχολίασε ένα αγενές αυγό.

Όλα τα αυγά γύρισαν να δουν το διαφορετικό αυγό και άρχισαν να γελάνε και να το κοροϊδεύουν.

Είσαι
κακόσχημο!

Δεν έχεις
ωραίο
περιτύλιγμα!

Δεν έχεις
κορδέλα!

Είσαι
σκληρόμο!

Έχεις
σπασίσα
γεύση!

Ξε, λιγο
θα, γίνεις
ροφήμα!

Το διαφορετικό αβγό ακούγοντας όλα αυτά τα άσχημα λόγια που του έλεγαν, άρχισε να κλαίει και κρύφτηκε όσο περισσότερο μπορούσε πίσω από τα υπόλοιπα. Το καημένο άρχισε να αναρωτιέται αν όντως είναι άσχημο και αν έχουν δίκιο που το κοροϊδεύουν.

**Μήπως τελικά
έχουν δίκιο:**

Οι κοροϊδίες των αβγών σταμάτησαν όταν μετά από λίγη ώρα ακούστηκε μια δυνατή κοριτσίστικη φωνή που μιλούσε με αγενή τρόπο σε ένα αγοράκι:

-Πού πας να μπεις εδώ εσύ; Δεν μπορείς να αγοράσεις τίποτα τόσο φτωχός που είσαι. Τίποτα δε θα πάρεις αν δεν το πληρώσεις, είπε με αγένεια η Αναστασία στον Αναστάση, καθώς έμπαιναν μαζί στο ζαχαροπλαστείο.

Η Αναστασία ήταν ένα πλούσιο κοριτσάκι με όμορφα μαλλιά και ρούχα, που πήγε να διαλέξει το πιο εντυπωσιακό και ακριβό αβγό για το Πάσχα. Ο Αναστάσης ήταν ένα πολύ γλυκό αγοράκι, όμως φτωχό, που ήθελε απλά να ζητήσει λίγη σοκολάτα, γιατί είχε ζηλέψει την υπέροχη βιτρίνα του κύριου Άγγελου.

-Θέλω μόνο λίγη σοκολάτα, τίποτα άλλο, είπε με ευγένεια ο Αναστάσης.

-Αγαπητά μου παιδιά, ελάτε μέσα! φώναξε με χαρά ο κύριος Άγγελος. Αναστασία, ο Αναστάσης είναι ο αγαπημένος μου πελάτης, γιατί πάντα χαμογελάει και είναι ευγενικός. Και γι' αυτό κάθε φορά που έρχεται του δίνω ένα μικρό σοκολατάκι!

-Ναι, αλλά είναι βρώμικος και δεν φοράει παπούτσια! συνέχισε με αγένεια η Αναστασία.

-Έχει όμως την πιο καθαρή καρδιά και το πιο αληθινό χαμόγελο! συμπλήρωσε ο κύριος Άγγελος.

-Κύριε Άγγελε, συγγνώμη για την ενόχληση. Ένα μικρό σοκολατάκι θέλω μόνο και θα φύγω, είπε με ευγένεια και λίγη μελαγχολία ο Αναστάσης.

-Δε θα πας πουθενά αγόρι μου. Θα κοιτάξεις αυτό το ράφι και θα διαλέξεις όποιο σοκολατένιο, πασχαλινό αβγό σου αρέσει περισσότερο και εγώ θα σου το κάνω δώρο! του είπε όλο χαρά ο κύριος Άγγελος.

Η Αναστασία προσπάθησε να φτάσει πρώτη στο ράφι για να μην της πάρει το πιο εντυπωσιακό. Ο Αναστάσης κοίταζε ένα ένα τα αβγά και δε μπορούσε να πιστέψει ότι κάποιο από αυτά θα γινόταν δικό του! Τα αβγά, που είχαν παρακολουθήσει τη συζήτηση αυτή, ευχόντουσαν να τα διαλέξει η Αναστασία και όχι ο Αναστάσης. Η Αναστασία άρπαξε γρήγορα από τα ράφια τα πιο ακριβά και εντυπωσιακά αβγά και έτρεξε προς το ταμείο να τα πληρώσει.

Όσο τυλίγονταν τα αβγά της ακούστηκε η φωνή του Αναστάση γεμάτη χαρά:

-Αυτό θέλω! δείχνοντας το διαφορετικό αβγό με το διάφανο περιτύλιγμα, που ήταν λιωμένο και ραγισμένο.

-Είσαι σίγουρος πως αυτό θέλεις ανάμεσα σε όλα αυτά τα άλλα εντυπωσιακά αβγά που έχω; του είπε γεμάτος απορία ο κύριος Άγγελος.

-Μα αυτό είναι λιωμένο και ραγισμένο, αλλά σου ταιριάζει! σχολίασε με ειρωνεία η Αναστασία.

-Ναι, αυτό θέλω γιατί είναι το πιο λαχταριστό αβγό που έχω δει, αφού είναι το μόνο στο οποίο φαίνεται η σοκολάτα! Γιούπιιιιιι! φώναξε όλο χαρά ο Αναστάσης.

-Αυτό δεν το είχα σκεφτεί ποτέ! είπε ξαφνιασμένος ο ζαχαροπλάστης. Νομίζω έκανες τελικά την καλύτερη επιλογή!

Τα αβγά στο ράφι δε μπορούσαν να το πιστέψουν! Το διαφορετικό αβγό βγήκε από την κρυψώνα του και γέμισε χαρά και ευτυχία! Άρχισε να χαμογελάει τόσο πολύ που έλαμψε ολόκληρο! Όλοι ξαφνιαστήκαν, καθώς το είδαν τόσο λαμπερό και ευτυχισμένο. Ήταν λες και είχε αλλάξει μορφή. Αλλά αυτό που είχε αλλάξει ήταν η διάθεσή του! Ήταν πια ένα χαρούμενο αβγό, χωρίς δάκρυα και ντροπή.

Τα υπόλοιπα αβγά κατάλαβαν πως η συμπεριφορά τους δεν ήταν σωστή και πως τελικά η ομορφιά δεν βρίσκεται στο περιτύλιγμά τους αλλά μέσα τους! Τότε όλα μαζί του φώναξαν:

-Συγγνώμη! Είσαι το πιο όμορφο αβγό του ζαχαροπλαστείου!

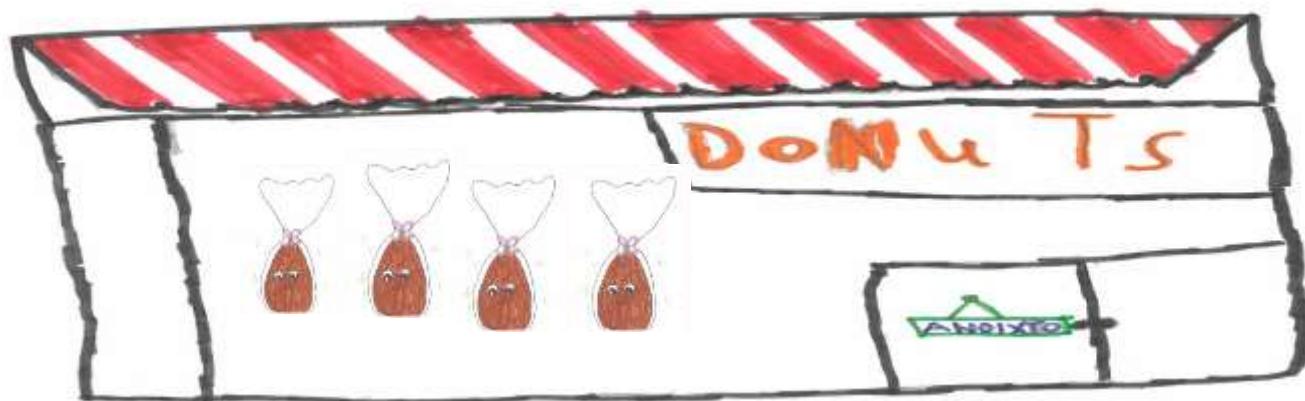
Το διαφορετικό αβγό χάρηκε ακόμα περισσότερο και ήταν έτοιμο να πάει στην αγκαλιά του Αναστάση.

Ο κύριος Άγγελος το κατέβασε από το ράφι και ο Αναστάσης γέμισε ευτυχία.

-Αναστάση μου, σήμερα μας δίδαξες κάτι πολύ σπουδαίο: πως η αληθινή ομορφιά δε βρίσκεται εξωτερικά αλλά βαθιά μέσα μας!

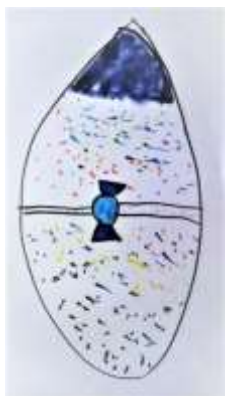
Η Αναστασία βλέποντας πόση ευτυχία είχε ο Αναστάσης άρχισε να χαμογελάει και αυτή και έγιναν αμέσως φίλοι. Μάλιστα του υποσχέθηκε καινούρια ρούχα και παπούτσια!

Μετά από λίγες μέρες ο Αναστάσης και η Αναστασία βγήκαν στη γειτονιά να παίξουν μαζί και περνώντας από το ζαχαροπλαστείο είδαν κάτι εντυπωσιακό! Η βιτρίνα του ζαχαροπλαστείου είχε αλλάξει και όλα τα πασχαλινά, σοκολατένια αβγά είχαν διάφανο περιτύλιγμα! Ήταν η πιο όμορφη και λαχταριστή βιτρίνα του κόσμου!

ΤΕΛΟΣ

Οι μικροί συγγραφείς και εικονογράφοι:

Άλκου Μαλεβή

Άλκου Μαρία

Καραγιάννη Εφραιμία-Θεοδώρα

Καραγιάννης Μιχαήλ Ταξιάρχης

Οικονομίδη Βασιλική

Παπαγεωργίου Χαράλαμπος

Πούλος Σταύρος

Ρούπας Νίκος

Σαραβάκου Ευθυμία-Μαρία

Σκούρα Παναγούλα

Σταματάκης Αθανάσιος-Παναγιώτης

Ταραντίλη Δέσποινα-Ματρώνα

Τασουλή Ιππολύτη-Βασιλική

Τουτούνη Δέσποινα

Τσατσίρας Δονάτος

Χασάπης Ανδρέας

Χατζηγεωργίου Χρήστος

Χριστόπουλος Ηλίας

Χρόνη Στυλιανή

Ψυρογιάννης Παναγιώτης

Δημητροπούλου Φωτεινή

Θεοδωροπούλου Μαρίνα

Οι δασκάλες της τάξης:

Ιωαννίδου Μαρία

Μπρούνχελτσλ Παναγιούλα